

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XLIV. De hominum novissimis: morte; judicio; inferno; beatitudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

352 CONTEMPLATIONES
animæ meæ; ne, extinctâ fide, ob-
dormiam in morte sempiterna; sed re-
quiescam in te, cui vivunt & mortui:
qui vivis & regnas in sempiternum.
Amen.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XLIV.

*De morte, extremo iudicio,
inferno, beatitudine.*

IN omnibus sermonibus tuis, me-
mento novissimorum tuorum: &
in æternum non peccabis. Nulla
medicina, nulla doctrina sic superat
superbiam, sic vincit malitiam, nec sic
extingvit libidinem, nec sic mundi
calcat vanitatem: sicut *novissimo-*
rum recordatio.

Quæ sunt autem illa novissima?
Disputent hîc alii; sedulò rem secum
repu-

reputent pii. *Mors tua, iudicium postremum, gloria cœli, & dolor inferni: hæc sunt meditata tibi.*

Quid celerius & inopinatus accidit morte?

Quotidiè morimur: quotidiè enim demitur aliqua pars vitæ: & tunc quoque, cum crescimus, vita decre- scit.

Quicquid transit tempo- ris, perit. Hunc ipsum, quem agimus, diem cum morte di- vidimus.

Miser homo! quare omni horâ te non disponis? cogita, te jam mortuum, quem scis necessitate moriturum. Repete: quod tempus sit advolaturum, quo oculi vertantur in capite, ve-
næ rum-

354 CONTEMPLATIONES
næ rumpantur in corpore, & cor scin-
datur dolore.

Recordare fragilitatem tuam; re-
cordare peregrinationis tuæ miseri-
am; recordare annos tuos in amaritu-
dine animæ tuæ; & recordare vitæ hu-
manæ pericula.

*Quid, in rebus humanis
incertissimis, certius est mor-
te? quid incertius horâ mor-
tis invenitur?*

*Non miseretur inopia;
non reveretur divitias: non
sapientia, non moribus, non
etati denique parcit; nisi
quòd senibus mors est in ja-
nuis; juvenibus verò in in-
sidiis.*

Benè igitur unusquisq; diem hunc
novissimum formidare debet: quia

in

in quo unumquemque, in venerit suus novissimus dies, cum de hoc seculo egreditur; talis in die novissimo judicabitur.

Ab unico isto momento non finienda dependet aeternitas!

*Quid iudicio terribilius?
quid Gebennâ potest cogitari intolerabilius?*

Quid metuet; si quis ad ista non trepidat, non expavescit, non tremore concutitur?

O homo! si pudorem perdidisti, ad nobilem creaturam pertinentem; si dolorem non sentis afflictionis, quod etiam est carnalium: tantum timorem non amittas.

Time ergo, ô homo! quod in morte separandus es à bonis omnibus huius corporis; & tam dulce carnis & animæ

animæ

356 CONTEMPLATIONES
animæ vinculum amarissimo secun-
dum erit divortio.

Time, quòd in terribili iudicio ei
præsentandus es, in cuius manus, hor-
rendum est, incidere; illi examinato-
ri, quem nihil latet.

Si in te inventa fuerit iniquitas: a-
lienandus eris ab universitate quietis
& gloriæ, & segregandus à numero
beatorum.

Time, quòd, in Gehenna, cruciati-
bus æternis & immensis exponendus
es; in sorte Diaboli, & angelorum ejus;
in igne æterno, qui paratus est eis.

Nondum paves iudicis vultum,
ipsis etiam angelicis potestatibus tre-
mendum?

Nondum contremiscis ab ira po-
tentis, à facie furoris ejus, & à verbo
aspero?

Nondum contremiscis à dentibus
bestiæ infernalis, à ventre inferni, à ru-
gientibus, præparatis ad escam?

Nondum horres vermem roden-
tem, ignem torrentem, fumum & va-
porem,

porem, sulphur, & spiritum procel-
larum?

Ah! quis dabit capiti meo aquam,
& oculis meis fontem lacrymarum: ut
præveniam fletibus fletum, & strido-
rem dentium, & manuum pedumque
dura vincula, & pondus catenarum
prementium, stringentium, urentium,
nec tamen consumentium? ac perve-
niam ad te, Domine & Deus meus!

Si quis tamen tam dirus ac durus,
tam ferus & ferreus; ut timore malo-
rum non angatur: quis tam amens &
excors, ut bonorum desiderio non
tangatur?

*Reposita sunt bona, vi-
tam sanctè finientibus, nun-
quam finienda: quæ ocu-
lus non vidit; auris non au-
divit; quæ in cor hominis
non ascenderunt: quæ præ-
paravit Deus illis, qui ipsum
diligunt.*

Quo-

Quorum bonorum preparator & artifex Deus est; qualia esse putas?

Oculus non vidit; quia non est color: *auris* non audivit; quia non est sonus; nec in *cor* hominis ascendit; quia cor hominis debet illuc ascendere.

Quid faciam igitur? ut ascendat in linguam: quod in cor non ascendit.

Creditur; & non videtur. Non solum non videtur; sed nec dicitur.

O Domine Jesu Christe! quando momentum illud periculosissimum, quo viam aeternitatis ingrediar, appropinquabit: tunc largire mihi quietam & placidam obdormitionem: ut in vera agnitio-

gnitione, & confessione tuæ
gratia, cum pace & latitia
meum spiritum & misellam
meam animulam tradam, &
manibus tuis committam;
neq; diu angar: (ut quidem mil-
lies promeritus sum) & ut, cum cor-
pore meo, quiete fuar in terra: & evi-
gilem, & cohæres fiam resurrectionis
omnium credentium, ad vitam: te læ-
tanter laudem & glorificem; & tibi
gratias agam in omni æternitate, pro
omnibus iis & innumeris beneficiis,
quæ mihi, toto peregrinationis meæ
tempore, contulisti.

Ne reputes, Domine! vetera debi-
ta; & ne memineris delictorum ju-
ventutis meæ: sed miserere mei, secun-
dum magnam misericordiam tuam:
& sustenta me, in firma fide & con-
solatione; usque ad extremum meum
halitum: ne peccatam, mors, & dia-
bolus mihi noceant; neque propria
mea

360 CONTEMPLATIONES
mea caro me impatientem reddat: sed
penetrem ad te, sed habitem apud te,
& maneam in te in æternum! Amen!

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XLV.

De Æternitate.

ECquid hoc est, quòd intimas fi-
bras dividit, viscera secat, cor fau-
ciat, linguam ligat, labra claudit, sen-
sus dissipat, membra omnia obruit tre-
more?

Rivi fluunt ex oculis; genæ lacry-
mis rigantur; & torrens hic unico ex-
citatur verbo. Verbum horribile! cu-
jus vi minisque timor & angor nobis
ingeruntur. Verbum, quod dies nul-
la, nulla vox terminabit; nulla obte-
get stella; sidus nullum obvelabit.
Verbum, quod gravius adamante aut
marmore cor, ossa, medullas frangit,
comminuit.

Ver-